సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 13-11-2006, జువ్వలపాలెం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మన సాంప్రదాయాలను మనం పోషించుకొంటూ వెళితే మన మనస్సు కూల్‌గా ఉంటుంది, సమాజం కూల్‌గా ఉంటుంది, మనకు చట్టాలతో అంత పని ఉండదు. మీకు చాలా డబ్బు ఉంది అనుకోండి. అది లోకం చూస్తుంది, మీ కుటుంబసభ్యులు చూస్తారు కాని భగవంతుడు చూడడు. మీకు సమాజంలో గౌరవం ఉంది అనుకోండి. మీకు ఉన్న గౌరవం లోకం చూస్తుంది కాని భగవంతుడు చూడడు. ఈ డబ్బు, అధికారం, గౌరవాలు ఇవన్నీ భగవంతుడి దృష్టిలో చాలా అల్పమైన విషయాలు, స్వల్పమైన విషయాలు. మనం ఏవైతే గొప్ప అనుకొంటున్నామో అవి ఆయన దృష్టిలో కనబడవు, ఆయన ఎక్కౌంటులో అవి ఏమీ ఉండవు. ఇక్కడే మనం పొరపాటు పడుతున్నాము. అయితే భగవంతుడు ఏమి చూస్తాడు. మనకు ధనం ఉండవచ్చు లేకపోవచ్చు, చదువు ఉండవచ్చు, లేకపోవచ్చు. ఇవన్నీ సెకండరీ. మన జీవితవిధానం ఎలా ఉంది, మన ప్రవర్తన ఎలా ఉంది అని భగవంతుడు చూస్తాడు. భగవంతుడిని తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష మనలో ఉందా, మనం ఎక్కడ నుండి అయితే వచ్చామో ఆ మూలంలోనికి చేరుకోవటానికి ఏమైనా ప్రయత్నం చేస్తున్నామా అనేది భగవంతుడు చూస్తాడు. మనలో ఉన్న వివేకాన్ని భగవంతుడు చూస్తాడు. ఇది సత్యం ఇది అసత్యం, ఇది నిత్యం, ఇది అనిత్యం, ఇది చేయదగిన పని, ఇది చేయకూడని పని అని ఆ విభజన మన బ్రెయిన్‌లో ఎంతవరకు ఉంది అని భగవంతుడు చూస్తాడు, దానినిబట్టి మార్కులు వేస్తాడు, దానినిబట్టి పునర్జన్మ ఇస్తాడు.

మీకు ఏదైనా డబ్బు ఉంటే దానిని మీ వారసులు తింటారు, ఏదో పదకొండవరోజు ఘనంగా చేస్తారు అంతటితో ఆ దేహయాత్ర ముగిసిపోతుంది. మనందరం బాహ్యవిషయాలకు ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము, బాహ్యంగా ఎంత గొప్పగా ఉన్నాము అని చూసుకొంటున్నాము కాని లోపల ఒకవేళ కుళ్ళిపోతున్నామేమో అనేది మనకు తెలియటం లేదు, ఆ విషయం గొడవ మనం చూసుకోవటం లేదు. ఉదాహరణకు మనకు చాలా డబ్బు ఉంది అనుకోండి, గౌరవం ఉంది అనుకోండి, లోపల కుళ్ళిపోతూ ఉంటే ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. కొన్ని మామిడిపండ్లు పైకి చూస్తే చాలా బాగా ఉంటాయి, కోసి చూస్తే లోపల కుళ్ళిపోతాయి, కొందరి జీవితాలు కూడా అంతే. నన్ను అందరూ గొప్పగా చెప్పుకోవాలి, మంచిగా చెప్పుకోవాలి అనుకొంటే అదొక పిచ్చితనం. మీకు మోక్షం ఇచ్చేది సమాజం కాదు, మీలో అంతర్యామిగా

ఉన్న నారాయణుడు మీకు మోక్షం ఇస్తాడు. అందుచేత సమాజం మిమ్మల్ని మెచ్చుకోవటం కాదు, నారాయణుడు మెచ్చుకొనేలాగ మీరు జీవించండి. మనం ఏది చెయ్యాలి, ఏది చెయ్యకూడదు అనే విభజన మనకు తెలుస్తోందా? ఈ సృష్టిలోనికి మనం వచ్చిన పని ఏమిటి? ఆ పనిని మనం వెంటనే సాధించలేకపోవచ్చు. అసలు దానికి అభిముఖంగా మనం ప్రయాణం చేస్తున్నామా, లేదా అనేది మనం చూసుకోవాలి. మన మార్గం సరిగా ఉంటే మనం సక్సెస్ అవుతాము. ముస్లిములు ఎక్కువగా నిరాకారాన్ని ఆరాధిస్తారు. ప్రతీరూపం, ప్రతీనామం చివరకు దుఃఖం తీసుకొని వస్తుంది అది వారు చెప్పేది. ఆ మాటను మనం అనుసరిస్తున్నామా? ఆ మాటను మనం గౌరవిస్తున్నామా? భగవంతుడిని నేను గౌరవిస్తున్నాను అని చెపుతూ ఆయన చెప్పిన మాటకు విలువ ఇవ్వకపోతే అది గౌరవించటమా? ఇది చేయదగిన పని, ఇది చేయకూడని పని అని గీతలో నిర్ణయించి చెప్పాడు, వీటి విషయాలలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి. ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి భగవద్గీత ఒక గైడ్ లాంటిది. ఆ గైడ్‌ను పట్టుకొని జాగ్రత్తగా ప్రయాణం చేస్తే మనం గమ్యానికి చేరుకొంటాము.

మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రాలేకపోవటానికి కారణం మనలో ఉన్న రాగద్వేషాలు. కుండకు చిల్లులు ఉంటే అందులో మనం నీరు పోసినా ఆ నీరు ఎలా బయటకు పోతుందో అలాగే మనం సాధన చేస్తున్నా సక్సెస్ అవ్వకపోవటానికి మనలో ఉన్న రాగద్వేషాలు కారణం. ఇక్కడ సభ ఏర్పాటు చేసారు, నాకు ఏదో సన్మానపత్రం చదివారు అనుకోండి, నా మనస్సుకు అది తియ్యగా ఉంటుంది. అసలు ఆ సన్మానపత్రానికి నేను అర్హుడినా అనేది నేను చూసుకోను. నా మనస్సు ఆ మాటలలో నుండి ప్లెజర్ తీసుకొంటుంది. ఎప్పుడైతే లోపలకు ప్లెజర్ తీసుకొందో నాకు తెలియకుండా మీ మీద ఇష్టం వచ్చేస్తుంది, అది రాగం కింద మారుతుంది. మిమ్మల్ని ఎవరైనా విమర్శిస్తారు అనుకోండి, మైండ్‌కు పెయిన్ వస్తుంది, పెయిన్ వచ్చినప్పుడు అక్కడ ద్వేషం పుడుతుంది. ఏమిటండీ మా మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తోంది అంటారు, దానికి చాలామటుకు రాగద్వేషాలే కారణం. రాగ ద్వేషాలను మనం ఎంతవరకు తగ్గించుకోవాలో అంతవరకు తగ్గించుకొంటేనే మన మనస్సు హృదయం వైపుకు ప్రయాణించి, హృదయంలో అణిగిపోతుంది. ఎవరింటికి వెళ్ళి చూసినా, ఏ ప్రాంతానికి వెళ్ళి చూసినా, ఏ దేశం వెళ్ళి చూసినా ఏముంది ఈ లోకంలో రాగద్వేషములు తప్పించి అన్నాడు గౌతమబుద్ధుడు.

బాహ్యమైన రాక్షసులను జయించటం కష్టమేకాని దేహాభిమానం అనే రాక్షసిలో నుండి

బయటకు రావటం చాలా కష్టం. పెద్దరాక్షసి ఎవరు అంటే మన దేహం మీద మనకు ఉన్న అభిమానమే పెద్దరాక్షసి. మన దుఃఖానికి, అశాంతికి, పునర్జన్మలకు అదే కారణం. ఆ రాక్షసిని జయించి అందులోనుండి బయటపడటానికి స్వప్రయత్నం ఉండాలి, కాలం కలిసిరావాలి, గురువు అనుగ్రహం ఉండాలి, ఈశ్వరకటాక్షం ఉండాలి. ఇన్ని కలిసి వస్తే గాని దేహాభిమానంలో నుండి బయటపడలేము. ప్రమాదం ఎక్కడ వస్తోంది అంటే మన స్నేహితులు బయట ఉన్నారు, విరోధులు బయట ఉన్నారు, ఆస్తులు బయట ఉన్నాయి, బంధువులు బయట ఉన్నారు, డబ్బు బయట ఉంది, అన్నీ బయటే ఉన్నాయి కాని అహంకారం లోపల ఉంది. అది నీ రూపాన్ని పట్టుకొంటుంది, ఆస్తులను పట్టుకొంటుంది, బంధువులను పట్టుకొంటుంది, అలా పట్టుకొని ఉండిపోతే పరవాలేదు, మీకు తెలియకుండా ఏనుగులాగ పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. నాకు ఇంత పొలం ఉంది, డబ్బు ఉంది అని మనస్సులో అనుకొంటాము, అలా అనుకొంటే చాలు దానిని పట్టుకొంటుంది, దాని వలన స్లోగా దేహాభిమానం పెరిగిపోతుంది. ఇది నీకు తెలియదు. అనుకొంటే జీవుడు, అనుకోకపోతే దేవుడు. నువ్వు అనుకోకుండా ఉండలేవు అందుచేత జీవలక్షణాలు పెరిగిపోతూ ఉంటాయి. మీకు సంపద ఉంటే నష్టం లేదు, ఆ సంపదతో తాదాత్మ్యం వలన దేహాభిమానం పెరిగిపోతుంది అది నేను చెప్పేది.

మేము కర్మ అనుభవిస్తున్నాము అని కొంతమంది అంటూ ఉంటారు. కర్మ అనుభవిస్తున్నాము అని మీ అహంకారమే చెపుతోంది. కర్మ ఎక్కడ నుండి వచ్చింది కాశీనుండి వచ్చిందా, సముద్రంలోనుండి వచ్చిందా, ఏమీ కాదు. పూర్వజన్మలో నీవు చేసిన పనులే కర్మ కింద వచ్చి నిన్ను ఇక్కడ పీడిస్తున్నాయి. అది పరాయిది కాదు, ఆ కర్మ నీ సొంతం, నీవు తెచ్చుకొన్నదే అన్న సంగతి నీకు తెలియదు. మీరు ఇక్కడ పరుషవాక్యాలు మాట్లాడితే మరల భగవంతుడు పదిమందిచేత పరుషవాక్యాలు పలికించి మీరు పడేలాగ చేస్తాడు. కర్మ అంటే మీరు పూర్వజన్మలో చేసిందే మీకు వస్తుంది కాని మీకు సంబంధం లేకుండా అది వచ్చి పడిపోదు. అలాగని దాని గురించి తలపెట్టుకొంటూ కృంగిపోవలసిన పనిలేదు. మీరు ఈశ్వరుడి పట్ల భక్తి కలిగి ఉంటే, మీ సాధనాబలం పెరుగుతూ ఉంటే, గురువుఅనుగ్రహం ఉంటే ఆ విధి కూడా కొట్టుకొనిపోతుంది, అక్కడ మీకు ఫ్రీడమ్ ఉంది, గోదావరికి వరద వచ్చినప్పుడు ఆ ప్రవాహంలో పెద్ద పెద్ద దుంగలు కూడా ఎలాగ కొట్టుకొని పోతాయో అలాగ మీ కర్మ అంతా కొట్టుకొనిపోతుంది. భారతయుద్ధంలో కర్ణుడికి శల్యుడు రథసారధ్యం చేసాడు. శల్యుడు ఎటువంటి వాడు అంటే శరీరాన్ని కర్ణుడికి ఇచ్చాడు, మనస్సు పాండవులకు ఇచ్చాడు.

దానినే శల్య సారథ్యం అంటారు. అర్జునుడిమీద ప్రయోగించటానికి నాగాస్త్రం దగ్గర పెట్టుకొన్నాడు కర్ణుడు. నాగాస్త్రం ఎవడిమీద ప్రయోగిస్తే వాడు చనిపోతాడు, దానిని ఎవడూ ఆపలేడు. అర్జునుడి గుండె మీదకు నాగాస్త్రాన్ని గురిపెట్టాడు కర్ణుడు. శల్యుడు కర్ణుడితో ఏమన్నాడు అంటే నీవు బాగా యుద్ధం చేస్తున్నావు కాని అస్త్రాన్ని అర్జునుడి గుండె మీదకు గురిపెట్టావు అలాకాదు వాడి తల మీదకు గురిపెట్టు తలను చీల్చేస్తుంది అని చెప్పాడు. అప్పుడు కర్ణుడు అస్త్రాన్ని అర్జునుడి తలమీదకు గురిపెట్టాడు. అస్త్రం వచ్చేస్తోంది, దానికి తిరుగులేదు, అప్పుడు కృష్ణుడు సడన్‌గా రథాన్ని రెండుఅడుగులు కిందకు తొక్కేసాడు. కృష్ణుడు కర్ణుడికి ఉన్న వరాలను గౌరవించాలి, అర్జునుడిని కాపాడాలి. ఆ అస్త్రం వచ్చి అర్జునుడి కిరీటాన్ని పట్టుకొనిపోయింది. అర్జునుడు బతికాడు, కిరీటం పడిపోయింది. అది పరమాత్మ యొక్క దయ. మేము కర్మ అనుభవిస్తున్నాము అని అలా అనుకోనక్కరలేదు, పరమాత్మ యొక్క దయ ఉంటే, ఆయన పట్ల విశ్వాసం ఉంటే, భక్తి ఉంటే అంతా కొట్టుకొని పోతుంది.

మనం చాలా బుద్ధిమంతులం, మనకు ఏమీ గర్వం లేదు అని అనుకొంటాము. మనకు ఉన్నదంతా గర్వమే. మనకు ఎంత గర్వం ఉంది అంటే భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను చదివినా వాటిని నమ్మినట్లు నటిస్తాము కాని అవి నమ్మము. భగవంతుడు అంతర్యామి ఇది అంతా ఆయన చూస్తూ ఉంటాడు. మీరు ఏ మతస్థులయినా, ఎవరి భక్తులయినా చిత్తశుద్ధి లేకుండా ఎవరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మన ఆలోచనకు, మాటకు, చేతకు సమన్వయం ఉండదు. చిత్తశుద్ధి లేకుండా ఎన్ని పూజలు, జపాలు, సాధనలు చేసినా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఏమీ పునాది లేకుండా ఇల్లు కడితే ఎలా ఉంటుందో చిత్తశుద్ధి లేకుండా మేము ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వచ్చాము అని చెప్పకోవటం అలాగే ఉంటుంది. ఒకవేళ అభివృద్ధిలోనికి వచ్చినట్లు మీకు కనబడినా, అది నిలబడదు కూలిపోతుంది. చిత్తశుద్ధి అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది. మన నోటి ద్వారా అపశబ్దాలు రాకూడదు, దాని వలన హృదయశుద్ధికి దూరమవుతాము. ప్యూరిటీ లేకుండా పెర్‌ఫెక్షన్ వచ్చే సమస్య లేదు.

ఉన్నది ఈశ్వరుడే. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే అని చెపుతున్నారు. మరి అదే రెండు కింద, మూడు కింద కనిపిస్తోంది, లోకం కింద కనిపిస్తోంది, ఇదేమి గొడవ అంటున్నారు. ఒక్కటంటే ఒక్కటి అది మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు అదే రెండు కింద, మూడు కింద కనిపిస్తుంది, అది అనుభవంలోనికి వచ్చాక అది తప్పించి ఏమీ లేదు

అని నీకు తెలుస్తుంది. మనకు తాడు పాముకింద కనిపిస్తోంది అనుకో, తాడు అంటూ ఒకటి ఉంది కాబట్టి అది పాము కింద కనిపిస్తోంది, తాడు లేకపోతే పాము కింద కనబడదు. తాడు తాడు కింద కనిపించాక ఇక నీకు పాము కనబడదు. అది ఏదిగా ఉందో దాని తాలూక ఎరుక నీకు కలిగే వరకూ భయం విడిచిపెట్టదు. అలాగే ఉన్నది ఒక్కటే. అది నీకు రెండుగా, మూడుగా, లోకంగా కనిపిస్తున్నంతకాలం నిన్ను భయం వెంటాడుతుంది. ఉన్నది ఒక్కటే అని నీకు తెలిస్తే ఇంక ఏ గొడవ లేదు. కోరిక, కోపం, భయం తగ్గించుకోండి అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. ఎందుకు తగ్గించుకోమని చెపుతున్నాడు, అవి ఉంటే నష్టం ఏమిటి? కోరిక, కోపం, భయం ఉంటే కోరిక వెనకాల దుఃఖం ఉంటుంది, కోపం వెనకాల దుఃఖం ఉంటుంది, భయం వెనకాల దుఃఖం ఉంటుంది. ఏది ఉండటం వలన నీకు దుఃఖం వెంటాడుతుందో, అశాంతి వెంటాడుతుందో వాటిని తగ్గించుకోమని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. అవి ఆరిపోతే ఇది కూడా ఆరిపోతుంది.

మనకు పనే భగవంతుడు, నీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా చెయ్యి, మిగిలినది భగవంతుడికి వదిలెయ్యి. పని తాలుక ఫలితం గొడవ వద్దు. అది అనుకూలంగా ఉండవచ్చు, ప్రతికూలంగా ఉండవచ్చు. ఆ గొడవ వద్దు. మన డ్యూటీ మనం సక్రమంగా చెయ్యటమే. కోరిక వలన ఏదో వచ్చేస్తుంది అని అనుకోవద్దు. ప్రారబ్దంలో ఉన్నది నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా వస్తుంది, ప్రారబ్దంలో అది లేదు అనుకో నీవు కోరిక పెట్టుకొన్నా రాదు. బంగారపు కొండమీద నీవు దొర్లినా కాసు బంగారం కూడా నీకు అంటుకోదు, చివరకు వళ్ళు నొప్పులు మిగులుతాయి. నీ కోరికను బట్టి అదనంగా ఏదో వచ్చేస్తుంది అని అనుకోవద్దు, అలాగని నీవు చేసే పని మానవద్దు. డ్యూటీ నీ వంతు, ఫలితం ఈశ్వరుడి చేతిలో ఉంది. నీ పాత్ర నీవు బాగా నిర్వహించు, ఈశ్వరుని పాత్రని నీవు జ్ఞాపకం చెయ్యనక్కరలేదు, ఆయన చేసేది చేస్తాడు, ఫలితం కోసం ఎదురుచూడవద్దు. ఫలితం కోసం ఎదురుచూడకుండా ఉంటే ఫలితం వస్తుంది, చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. ఏది ఎప్పుడు జరగాలో అది అప్పుడు జరుగుతుంది. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి విడిచిపెట్టు. నువ్వు చేసే కృషి ఏదో నువ్వు చేసుకో. నువ్వు ఎక్కడి నుండి వచ్చావో అక్కడికి వెళ్ళు. బాహ్య పరిస్థితులు మీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా మీరు సమానంగా ఉంటే మీరు భగవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళనక్కరలేదు, ఆయనే గురురూపంలో వస్తాడు. మన దగ్గర చెడ్డ ఏమిటి అంటే మంచిగురువు దొరికితే బాగుండును అనుకొంటాము కాని మంచి శిష్యుడిగా ఉండాలని

మనం అనుకోము, ఇది పెద్ద పిచ్చి. మంచిశిష్యుడిగా ఉండాలి అనుకొంటే గురువు మీ దగ్గరకు వచ్చి మిమ్మల్ని జ్ఞానంతో అలంకరిస్తాడు. మీ లోపల ఏమి జరుగుతోందో చూసుకోండి. మీకు బాహ్యంగా ఎంత ఐశ్వర్యం ఉన్నా లోపల కుళ్ళిపోతూ ఉంటే ఏమీ లాభం లేదు.

భక్తిని బట్టి జ్ఞానం వస్తుందా, జ్ఞానాన్ని బట్టి భక్తి వస్తుందా అని ఒక లెక్చరర్‌గారు నన్ను అడిగారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే భక్తిని జ్ఞానమాత అన్నారు. తల్లి లేకుండా బిడ్డ రాదు అలాగే భక్తి లేకపోతే జ్ఞానం రాదు అని చెప్పారు. భక్తివలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. ప్రతీ మనిషికి ఎంతో కొంత స్వార్థం ఉంటుంది. ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే నీ జీవిత యాత్రకు సరిపడ పని ఏదో నీవు చేసుకో అంతేగాని 24 గంటలు స్వార్థాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే ఆ పనులన్నీ నీ కాళ్ళకు సంకెళ్ళ కింద పడతాయి, పునర్జన్మలను పెంచుతాయి. నువ్వు ఎంతో కొంత సామాజిక దృక్పదంతో పనిచేస్తున్నావు అనుకో దానివలన నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. భగవంతుడితో అనుసంధానం వలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. జ్ఞానం వలన కూడా భక్తి కలుగుతుంది అని నా అభిప్రాయం అని లెక్చరర్‌గారికి చెప్పాను. శ్రీకృష్ణచైతన్యకు జ్ఞానం కలిగాక పరాభక్తి కలిగింది. ఆత్మజ్ఞానం, పరాభక్తి రెండూ సమానమే, అటునుండి ఇటురావచ్చు, ఇటునుండి అటు వెళ్ళవచ్చు, మనం బాగుపడటం ముఖ్యం, వాదనలు అక్కరలేదు అని చెప్పాను. చేసిన మంచి వూరికే పోదు. ఒకవేళ మీరు మంచి చేసి మర్చిపోయినా భగవంతుడు మర్చిపోడు. ఏనాటి అనుబంధమో ఇది, అరుణాచలా అని స్మరించాను అంతే దేహానికి మరణం తీసుకొని వచ్చి మరణానుభవం ద్వారా అమృతానుభవం ప్రసాదించావు అంటారు భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడితో. నేను యజ్ఞాలు చేసానా, యాగాలు చేసానా అరుణాచలా అని నీపేరు తలపెట్టుకొన్నాను అంతే నా పని పూర్తి చేసేసావు అన్నారు. నిరంతరము పరమాత్మను స్మరించుకోవటం కూడా ఒక యోగమే. ఆ స్మరణ మనలను పవిత్రులను చేస్తుంది, మనలో ఉన్న పవిత్రత మనలను పరమాత్మ పాదాల దగ్గరకు చేరుస్తుంది.

మా పరిస్థితులు బాగున్నాయి అనుకోవటం, పరిస్థితులు బాగా లేదు అనుకోవటం అన్నీ తలంపులే. ఏ తలంపు వచ్చినా తలంపు వెనకాల దుఃఖం వచ్చేస్తుంది. బాహ్య విషయాల నుండి మీరు ఏదైనా ప్లెజర్ తీసుకుంటే ఏదో ఒక రోజున అది పెయిన్ క్రింద మారిపోతుంది. మీకు సబ్జక్టు అర్థమవుతూ ఉంటే మీ దుఃఖం అంతా ఆనందంగా మారిపోతుంది. ఇప్పడు మీరు ఏదైతే సంతోషం, సంతోషం అనుకొంటున్నారో అదే భవిష్యత్‌లో దుఃఖంగా మారిపోతుంది.

ఈ సంతోషమే దుఃఖంగా మారిపోతుంది అని తెలియక దానిని మనం ఎంజాయ్ చేస్తున్నాము, కంచాలు నాకినట్లుగా ఆ ప్లెజర్‌ను నాకుతూ ఉంటాము. మీరు ఏదిగా ఉన్నారో దాని స్వరూపం ఆనందం, దాని స్వరూపం శాంతి. దానిలోనుండి వచ్చే ఆనందం స్వచ్ఛమైనది, అది దుఃఖమిశ్రితం కాదు, అది దేని మీద ఆధారపడి ఉండదు, అది స్వతంత్రమైనది. ఎవరైనా మనతో ఇష్టంగా మాట్లాడినా, ఇష్టంగా చూసినా వారి మీద మనకు ప్రేమ కలుగుతుంది. ఎవరైనా మనతో అయిష్టంగా మాట్లాడినా, అయిష్టంగా చూసినా వారి మీద ద్వేషం కలుగుతుంది అంటే ఇష్టంగా మాట్లాడినా, అయిష్టంగా మాట్లాడినా మన మనస్సు మీద ముద్రలు పడిపోతాయి. ఋషుల దగ్గర అయితే మనం ఇష్టంగా మాట్లాడినా, అయిష్టంగా మాట్లాడినా వారి మనస్సు మీద ముద్రలు పడవు ఎందుచేతనంటే అది మృతమనస్సు, ఆ మాట్లాడేది వాడు కాదని వారికి తెలుసు, అందుచేత దాని ప్రభావం అక్కడ ఉండదు.

మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువు తనంతట తానుగా ప్రకాశిస్తుంది, అది ఉండటం వలననే అది తెలియబడుతుంది కాని అది ఉందని ఇంకొకరు చెప్పనక్కరలేదు. ఆ సదా ఉన్న వస్తువు, నిర్మలమైన వస్తువు, నిశ్చలమైన వస్తువు మన ఇంట్లో బంగారం ఉండటం వలన అది తెలియబడదు, మన మనస్సు బంగారం అయితే అది మనకు తెలుస్తుంది. ఇంట్లో ఉన్న బంగారం భోగాన్ని ఇస్తుంది, మనస్సు బంగారం అయితే యోగాన్ని ఇస్తుంది. మేము ప్రాపంచిక మనుషులము, మాకు ఏవో బెంగలు వస్తున్నాయి, ఒక బెంగపోతే ఇంకో బెంగ, ఒక రోగం పోతే ఇంకో రోగం వస్తోంది, మాకు అశాంతి వస్తోంది, దుఃఖం వస్తోంది అని భగవాన్‌ను అడిగితే ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, ఆయనకు తెలియకుండా ఏదీ జరగటం లేదు అని ఆయన మీద నీకు విశ్వాసం ఉంటే నీ బెంగలు అన్నీ పోతాయి అని చెప్పారు. ముందు భగవంతుడి మీద పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం కలగాలి, నీవు చేసే సాధన రెండవ పక్షం. భగవంతుడు ఉన్నాడని నమ్ముతున్నాము అంటున్నాడు. నీ నమ్మకం నిజమైతే భగవంతుడి సంకల్పాన్ని ఎందుకు గౌరవించలేకపోతున్నావు అంటున్నారు భగవాన్. భగవంతుడు వేరు, ఆయన సంకల్పం వేరు కాదు. భగవంతుడు ఉన్నాడనే నమ్మకం నీకు ఉంటే ఆయన సంకల్పానికి అనుగుణంగా ఎందుకు ఉండలేకపోతున్నావు అంటే నీకు విశ్వాసం సరిపోవటం లేదు, దీనికి మనలో ఉన్న గర్వం కారణం. మనకు నిజంగా భగవంతుడి మీద నమ్మకం ఉంటే మనం ఇక్కడకు వచ్చినప్పుడు ఎవరూ మనలను గౌరవించకపోయినా, మంచినీళ్ళు కూడా ఇవ్వకపోయినా కూడా మనకు ఎర్రచీమ కుట్టినట్లు కూడా ఉండకూడదు,

ఏమీ జరగలేదు అనుకోవాలి. ఇక్కడ మనకు గౌరవం చేయలేదు అనే తలంపు కూడా మనకు రాకూడదు. ఒకవేళ బాగా గౌరవించినా మనస్సులో పొంగురాకూడదు అప్పుడు భగవంతుడి సంకల్పాన్ని గౌరవించినట్లు అవుతుంది. గౌరవించటం ఈశ్వరసంకల్పం, గౌరవించకపోవటం ఈశ్వరసంకల్పం. మంచి జరిగినప్పుడు అది ఈశ్వరసంకల్పం అనుకొన్నప్పుడు చెడ్డ కూడా ఈశ్వరసంకల్పం అని ఎందుకు అనుకోకూడదు. మంచి చెడ్డలు ఈశ్వరుడి కల్పితం కాదు, అవి జీవుడి కల్పితం. ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, మంచి, చెడ్డ, లాభం, నష్టం, శత్రుత్వాలు, మిత్రత్వాలు అన్నీ మనో కల్పితములే. మనం ఏదైతే బంగారం అనుకొంటున్నామో అది అంతా డస్టే. నీకు భగవంతుడు మీద ఉన్న విశ్వాసం నిజమైతే మీ ఇంట్లో ఏదైనా నీకు నచ్చనిది జరిగినా, అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా జరగటం లేదు కదా, ఆయనకు తెలిసే జరుగుతోంది కాబట్టి దానిని మనం అంగీకరించాలి. మరి నీకు దుఃఖం వస్తోంది అంటే ఈశ్వరుని సంకల్పం మీద మీకు గౌరవం లేదు.

కొంతమంది నడుస్తూ చనిపోతారు, కొంతమంది నిద్రలో చనిపోతారు. మనం ఎలా చనిపోవాలో, ఎక్కడ చనిపోవాలో కూడా ఈశ్వరుడు నిర్ణయిస్తాడు, మన ఇష్టం కాదు. నాకు 1987వ సంవత్సరంలో శరీరానికి బాగా జబ్బు చేసింది. పాలకొల్లులో డాక్టర్లు నాన్నగారు మీరు చనిపోతారు, మీకు ఏమి కావాలో అది తినండి అని చెప్పారు. డాక్టర్లు నేను చనిపోతాను అని చెపుతున్నారు నాకు తెలియకుండా లోపల నుండి సంతోషం వచ్చేసేది. అది తప్పు, అలా సంతోషం రాకూడదు, డాక్టర్లు చెప్పిన మాటకు వికారం రాకుండా నేను ఉండలేక పోయాను. భయం వేసేదికాదు, ఇంకా ఉండాలనిపించేది కాదు, చావు కబురు చెప్పగానే సంతోషం వచ్చేది. దుఃఖం ఏవిధంగా అయితే వికారమో, భయం ఏవిధంగా అయితే వికారమో సంతోషం కూడా వికారమే. అంతా భగవంతుడి నిర్ణయం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఒక క్షణం ముందుగా వెళ్ళటంకాని, ఒక్క క్షణం లేటుగా వెళ్ళటంగాని మన ఇష్టంకాదు. అది అంతా ఈశ్వరుడు నిర్ణయిస్తాడు. ఈ లోపుగా మనం తొందరపడకూడదు. ఇంతకాలం బతికాము అని అనుకోకూడదు. ఇంకా ఉండాలి అని అనుకోకూడదు, ఏదీ అనుకోకూడదు, నిర్వికారంగా ఉండాలి. అప్పుడు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము.

ఈశ్వరుడిని కాదని నువ్వు చెయ్యగలిగింది ఏమీ లేదు. ఆయనను కాదని నేనే చేసేయగలను అనుకోవటానికి నీ గర్వం కారణం. నువ్వెవడవు చేయటానికి, అసలు నువ్వంటూ ఒకడవు ఉన్నావా? మనం ఎవరికైనా సహకరించగలము కాని వారిని

ఉద్ధరించలేము. అలా ఉద్ధరించాము అని మనం అనుకొంటే అది మన గర్వానికి గుర్తు. మీకు ఇష్టం లేని సంఘటన జరుగుతున్నా కంగారు పడవద్దు, అవే మీకు అనుకూలంగా మారవచ్చు, దాని వలన మీరు మంచి భవిష్యత్ లోనికి రావచ్చు. మనకేది మంచిదో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుసు అన్న జ్ఞానం మనకు ఉండాలి. ఈశ్వరుడిపట్ల మీకు పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే, మీకు సాధనాబలం ఉంటే బలమైన గొఱ్ఱె బలహీనమైన గొఱ్ఱెను ఎలా తరుముకొని పోతుందో అలాగ మీ సాధనా శక్తి, మీ వివేకబలం మీ విధిని తరుముకొని పోతుంది. భగవంతుడిపట్ల విశ్వాసం అట్టిది. అందుచేత నమ్మితే సొమ్ము, నమ్మకపోతే దుమ్ము. భగవంతుడు చెప్పింది మనం వినాలి అనుకోవటం లేదు, మనం చెప్పినట్లు ఆయన వినాలి అనుకొంటున్నాము, మన అహంకారం, మన గర్వం చివరకు అంతదూరం తీసుకొని వెళ్ళింది. భగవంతుడు చెప్పినట్లు మనం వినాలి అనే బుద్ధి ఇంకా మనకు రావటం లేదు, ఆ బుద్ధి మనకు వస్తే మనం భక్తులము అవుతాము. మనం ఏదైతే అసాధ్యం, అసాధ్యం అనుకొంటున్నామో అది భగవంతుడికి సాధ్యమే. భగవంతుడికి అసాధ్యం అంటూ ఏమీ లేదు. మీ దైనందిన జీవితంలో అదృష్టం వచ్చినప్పుడు ఒకలాగ, దురదృష్టం వచ్చినప్పుడు ఒకలాగ కాకుండా భగవంతుడి సంకల్పాన్ని హృదయ పూర్వకంగా, నిండు మనస్సుతో స్వీకరించి ఆయన సంకల్పమే మన సంకల్పం, ఆయన ఇష్టమే మన ఇష్టంగా చేసుకొని జీవిస్తూ ఉంటే ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. నమ్మాళ్వారు అంటాడు ఓ పెరుమాళ్ళు! నిన్ను తెలుసుకోకముందు నువ్వు నిజమే, నేనూ నిజమే అనిపించింది కాని ఉన్నది నువ్వే, నేను అసలు లేను అని నిన్ను తెలుసుకున్నాక నాకు అర్థమయింది అన్నాడు.

తులసీదాసుగారు రామాయణం వ్రాసారు, తులసీదాసు గారి హృదయాన్ని మీకు పట్టి చూపించటం కోసం ఈ మాటలు చెపుతున్నాను. కైకేయి రాముడిని 14 సంవత్సరాలు అరణ్యవాసం చేయమంది. ఆ విషయం చెప్పటానికి రాముడు సీత దగ్గరకు వచ్చాడు. నేను కూడా వస్తాను అని సీత చెప్పింది. అరణ్యవాసం నీకు చాలా ఇబ్బందిగా ఉంటుంది, అక్కడ చాలా కష్టం అని రాముడు చెపితే సీతకు ఉద్రేకం వచ్చింది. నువ్వు పైకి పురుషుడిలాగ కనిపిస్తున్నావు కాని ఉన్నది స్త్రీ లక్షణాలు అంది. సింహాసనం పోయింది, అరణ్యవాసానికి వెళ్ళమన్నారు, భార్యతో చెప్పటానికి వస్తే భార్య నోటి ద్వారా ఈ మాటలు వచ్చాయి. ఇన్ని మాటలు పడ్డా, ఇన్ని పరాభవాలు భరించి కూడా ఆయన మొఖంలో ఉన్న ఆనందం, నిర్మలత్వం, నిశ్చలత్వం, ఆ కళ్ళలో ఉన్న కాంతి ఏమీ తగ్గలేదు. ఇన్ని అవమానాలు ఎదురైనా ఆయనలో వికారం

కలుగలేదు. సింహాసనం మీద కూర్చొని రాముడు పరిపాలన చేస్తున్నాడు ఆ రాముడిని నేను ధ్యానం చేయటంలేదు, రావణాసురుడి లాంటి పెద్ద రాక్షసుడిని చంపాడు, రావణాసురుడిని చంపిన రాముడిని నేను ధ్యానం చేయటం లేదు. అనేక అవమానాలు, మాటలుపడ్డాక కూడా ఆయన మొఖంలో వికారం కలుగలేదు, ఆ మాటలు చెవిలో పడకముందు ఎంత ప్రశాంతంగా ఉన్నాడో, ఆ మాటలు విన్నాక కూడా అంత ప్రశాతంగా ఉన్నాడు, మూర్తీభవించిన శాంతి, మూర్తీభవించిన జ్ఞానం, మూర్తీభవించిన సౌందర్యం, అది శాంతి యొక్క పరాకాష్ట, జ్ఞానం యొక్క పరాకాష్ట అట్టి రాముడిని మాత్రమే నేను ధ్యానం చేస్తున్నాను అన్నాడు తులసీదాసు. ఈ ఒక్క వాక్యం మీరు శ్రద్ధగా వినండి, జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి, శ్రద్ధగా మననం చేయండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-12-2006, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

రెలిటివ్ నాలెడ్జ్, ఎబ్సల్యూట్ నాలెడ్జ్ అని నాలెడ్జ్‌లో రెండు రకాలు ఉన్నాయి. రెలిటివ్ నాలెడ్జ్ అంటే సాపేక్షిక జ్ఞానం. లెక్కలు, తెలుగు, ఇంగ్లీషు, ఇంజనీరింగ్, మెడిసిన్ ఇలా మన ఇంద్రియాలను ఉపయోగించి మనస్సుతో సంపాదించే జ్ఞానం సాపేక్ష జ్ఞానం. సాపేక్షిక జ్ఞానం వలన మన పొట్ట బాగా వెళ్ళిపోతుంది. నెలకో లక్ష రూపాయలు జీతం సంపాదించ వచ్చు, మేడలు కట్టుకోవచ్చు, కారుల్లో తిరగవచ్చు, మీరు పాండిత్యం బాగా సంపాదిస్తే సన్మానాలు చేస్తారు. అక్కడితో ఆఖరు, స్మశానంతో దీనికి ముగింపు. లోకం ఎంత నిజమో, దేహం ఎంత నిజమో, మనస్సు ఎంత నిజమో ఈ సాపేక్షిక జ్ఞానం కూడా అంతే నిజం. దీని వలన మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఎబ్సల్యూట్ నాలెడ్జ్ అంటే పూర్ణజ్ఞానం, ఆత్మజ్ఞానం, ఆత్మజ్ఞానం ఇంద్రియాల వలన, మనస్సు వలన వచ్చేది కాదు, అది భక్తి వలన, భగవదనుగ్రహం వలన రావాలి. భక్తి లేనివాడికి వైరాగ్యం రాదు. వైరాగ్యం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం రాదు. భక్తి వలన, వివేకం వలన, నిష్కామకర్మ వలన, స్వార్థరహితంగా జీవించటం వలన, భగవదనుగ్రహం వలన ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. నీ ప్రవర్తన చాలా మంచిది అనుకో అప్పుడు అయినా భగవదనుగ్రహం లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం రాదు.

జ్ఞానం కావాలి అని పెద్ద సూరమ్మగారు భగవాన్‌ను అడిగారట. భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే నీకు జ్ఞానం కావాలి అంటున్నావు. అది సంపాదించేది కాదు. జ్ఞానం అనేది సహజంగా నీ హృదయంలోనే ఉంది. సంపాదించేది అయితే కాలప్రవాహంలో పోతుంది. నీ శరీరంగాని,